

16 آذر، نماد جنبش انقلابی دانشجویی ایران گرامی باد!

16 آذر بیش از 56 سال است که یاد آور همبستگی جنبش دانشجویی با مبارزات مردم ایران برای آزادی و استقلال می باشد. از زمان به قدرت خزیدن جمهوری اسلامی این روز تاریخی، همان طور که در رژیم شاهی بود، علیه این رژیم ضد مردمی نیز ادامه یافت و هر سال بیش از سال پیش در شکل و محتوا رشد بیشتری نموده است. مضمون سیاسی جنبش دانشجویی بیشتر و بیشتر طبقاتی شده و گرایش سوسیالیستی در این میان قوی تر گردیده است. دانشجویان به تجربه دریافته اند که بدون پیوند با مبارزات کارگران و زحمت کشان ایران قادر نیستند به آزادی دست یابند.

امسال اما، 16 آذر در شرایط سختی برگزار می شود. از یک سو، رژیم جمهوری اسلامی که در نتیجه حوادث پس از انتخابات ریاست جمهوری به شدت تضعیف شده و تضادهای داخلی آن حدت بی سابقه ای یافته اند، از هماکنون خود را برای سرکوب هرگونه حرکت دانشجویی آماده کرده است. تنها طی ماه گذشته بیش از 40 دانشجوی مبارزه دستگیر شده و هرچه به 16 آذر نزدیک تر می شویم، دستگیری و شکنجه دانشجویان و اعدام فعالان سیاسی شدت و وسعت بیشتری می یابد. رژیم به خیال واهی خود تصور می کند با دستگیری دانشجویان مبارز، ملیتاریزه کردن دانشگاهها و تشدید ترور و اختناق در جامعه می تواند جلوی مبارزات دانشجویان و همبستگی مردم ایران علیه رژیم در سالگرد این رخداد خونین تاریخی را بگیرد.

از دیگر سو، برخی جناح های رژیم جمهوری اسلامی می کوشند با در دست گرفتن ابتکار برگزاری این روز تاریخی، آن را از مضمون انقلابی خالی کرده تبدیل به وسیله ای برای رقابت با جناح مقابل نمایند. در آستانه برگزاری یادمان این روز تاریخی همه جا سخن از "16 آذر سبز" می کند. یکی از وظایف اساسی "اصلاح طلبان" و عوامل آن ها در داخل و خارج، دقیقاً لوث کردن و از محتوای انقلابی تهی نمودن سنت های مبارزاتی دانشجویان و زحمت کشان ایران است. این حرکت ضد انقلابی از کوشش آن ها در خارج از کشور، در تبدیل یادمان کشتار زندانیان سیاسی دهه 60 به مجلس بحث و تحقیق و ...، در برخی شهرهای اروپا، امریکا و کانادا آغاز شد و به زمینه های دیگری بنا بر موقعیت های ویژه، گسترش یافت. اینک دستبرد به 16 آذر خونین سال 32 در دستور است تا با

رنگ سبز، خصلت مبارزاتی و تعلق آن به جنبش انقلابی زوده شود. بدون شک باید منتظر "اول ماه مه سبز"، "18 تیر سبز" و روزهای سمبلیک دیگر به رنگ "سبز" بود و بدین سان "اصلاح طلبان" می کوشند با تحمیل ایدئولوژی اسلامی خود به مبارزات اجتماعی، جنبش را در خدمت اهداف خود که چیزی جز رقابت با جناح دیگر برای حفظ و ادامه سلطه سپاه جمهوری اسلامی نیست، قرار دهند.

جنبش دانشجویی و عناصر آگاه و انقلابی آن اما، به خوبی به این ترفند "اصلاح طلبان" آشنا هستند و از هم اکنون خود را برای مقابله با تاکتیک های ضد انقلابی رژیم و جناح های آن آماده می سازند.

این رخدادها به خوبی بیانگر شدت مبارزه ی طبقاتی در ایران و مقابله رژیم و "اصلاح طلبان" با گرایش روز افزون به مبارزه انقلابی برای سرنگونی آن است. درست در چنین شرایطی است که رسانه های امپریالیستی و عمال رژیم در خارج و داخل مردم را به مبارزه "مسامت آمیز" و انفعال در مقابل رژیم هار و تا بن دندان مسلح جمهوری اسلامی فرا می خوانند. البته این عناصر هنگامی که سخن از مبارزه است مدعی اند که نباید چیزی را به مردم تحمیل کرد اما هرگاه در ایران بخشی از همین مردم دست به مبارزه انقلابی علیه رژیم می زنند، ناگهان به دخالت می پردازند و مردم را به تسلیم در مقابل سرکوب رژیم دعوت می کنند. آن ها حتا دفاع انقلابی در مقابل سرکوب ضد انقلابی رژیم اسلامی را تحت عنوان "خشونت" محکوم می کنند و باین ترتیب آب به آسیاب رژیم اسلامی می ریزند.

بدون تردید، جنبش دانشجویی و عناصر انقلابی آن با شناخت درست از تحولات در مبارزه طبقاتی و گذر این جنبش از مراحل سخت و بغرنج سال های گذشته، این بار نیز با نقش برآب کردن تلاش های "اصلاح طلبان" و اتخاذ تاکتیک های لازم در مقابله با اهرم های سرکوب رژیم، جنبش دانشجویی را گام دیگری به سوی استحکام سیاسی و عملی در همبستگی با مبارزات اجتماعی کارگران و زحمت کشان خواهد برد.

گسترده باد همبستگی جنبش دانشجویی با مبارزات کارگران و زحمت کشان ایران!

زنده باد سوسیالیسم!

9 آذر 1388

30 نوامبر 2009

پروانه قاسمی

جابر کلیبی